

Per JesusR el ds., 03/04/2021 - 18:06

Estàs esperant una trucada. Pendent del telèfon. Ha sonat dues vegades i no era la seva veu. Sembla que tothom s'hagi posat d'acord per telefonar-te precisament avui... menys la persona que més t'importa.

Penses que és possible que hagi trucat mentre altres anaven allargant la conversa, i que per tant potser creu que significa poc per a tu. Mil cabòries s'apilen en el teu cap, tot esperant el que el cor vol escoltar.

Espera que esperaràs... i el telèfon no ha sonat. Un mal humor immens va pujant, com la marea a l'Atlàntic. Aviat les onades poden explotar a les roques, i la teva persona és capaç de convertir-se per moments en un ser profundament antipàtic. És clar, saps prou bé que és una rucada, però important! Almenys en aquests moments.

Ara! Ara torna a sonar. Corres... sí... i una emoció immensa corre per les teves venes. Tot palpita.

- Perdona.
- Oh, no passa res.

Realment no passa res quan el que esperem arriba. Tot ho donem per ben pagat si a la fi sona la veu.

La conversa ha durat uns instants. No hi fa res. Amb quin bon humor s'ha acabat tot! El millor somni. Bona nova! Quina bona sort!

Pregunta't, si vols, com és possible que hagis canviat tant, de manera que abans de la trucada eres un ésser esquiu, amb un humor desfet, cridaner i malcarat... i ara esdevens admirable, fent favors a tothom, amb un altíssim nivell d'eufòria. Home, és evident... Abans no hi havia comunicació amb la persona que més m'interessava, i ara sí. Això és molt diferent.

La veu més amiga t'ha dit: Joia. Joia... És cert. Ell és viu. Ha ressuscitat!! Tot es renova.